

Sygn. akt II Ca 693/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Maria Kolcz

SO Aleksandra Żurawska

Protokolant: Violetta Drohomirecka

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2013 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z wniosku **J. G. i D. Z.**

przy udziale (...) **SA w K. Oddziału w W.**

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek apelacji wnioskodawców

od postanowienia Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 12 czerwca 2013 r., sygn. akt I Ns 773/12

p o s t a n a w i a:

oddalić apelację.

Sygn. akt II Ca 693/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem umorzono postępowanie odnośnie ustanowienia służebności przesyłu na jednej z działek, dalej idący wniosek oddalono oraz orzeczono o kosztach postępowania, opierając rozstrzygnięcie o następujące ustalenia i oceny :

- wnioskodawcy są właścicielami nieruchomości gruntowej położonej w S., składającej się z działek gruntu (...), dla której Sąd Rejonowy w Świdnicy prowadzi księgę wieczystą o numerze (...); przez działki wnioskodawców przebiega napowietrzna linia średniego napięcia(...)oraz(...), elementem tej linii jest też stacja transformatorowa posadowiona na działce (...), linie te służą uczestnikowi do przesyłu energii elektrycznej;

- z dniem 25 sierpnia 1945 roku nastąpiło przejęcie przez Pełnomocnika (...)na D.i włączenie do (...), (...), (...)i (...)w W., które przejęło wszelkie prawa i obowiązki tych przedsiębiorstw; w 1948 roku utworzono przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą (...); następnie zarządzeniem Ministra (...)w roku 1976r Zakłady (...)zostały przyłączone do Zakładów (...), które to zakłady przejęły majątek (...).

-zarządzeniem Ministra (...) z 16 I 1989r. utworzono z dniem

1 stycznia 1989 roku przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) w W. w wyniku podziału przedsiębiorstwa państwowego (...) w P. na bazie zakładu Zakład (...); przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) z dniem 20 VII 1993r. zostało przekształcone w jednoosobową spółkę akcyjną Skarbu Państwa o nazwie Zakład (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.;spółka wstąpiła we wszystkie prawa i obowiązki Zakładu (...) w W. (z wyłączeniem praw i obowiązków przejętych przez (...) SA w W.), w tym m.in. sporną napowietrzną linię energetyczną wybudowaną przed 1945 rokiem (remontowaną w okresie powojennym); w 2004r. nastąpiło połączenie poprzez przeniesienie całych majątków spółek: (...) SA, (...) SA, (...) SA, (...) SA na spółkę: Zakład (...) SA, która następnie zmieniła nazwę na (...) SA, od 30 grudnia 2008r. – (...) SA, a od 01.09.2011r. – (...) SA, który jako spółka przejmująca wstąpiła we wszystkie prawa i obowiązki „Zakładu (...).

- wobec częściowego cofnięcia wniosku i ograniczenia żądania co do działek (...), któremu to cofnięciu nie sprzeciwił się uczestnik - na podstawie art. 512 §1 kpc umorzono postępowanie w zakresie ustanowienia służebności przesyłu na pozostałych działkach wskazanych we wniosku – tj. (...), które objęte są KW (...).

- w pozostałej części wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie;

-bezspornym było, że nad powierzchnią działek należących do wnioskodawców znajdują się urządzenia służące do przesyłu energii elektrycznej, za pomocą których uczestnik dokonuje przesyłu energii elektrycznej oraz że wnioskodawcy skierowali do uczestnika postępowania wezwanie do ustanowienia służebności przesyłu i odmownej odpowiedzi uczestnika;

-zgodnie z treścią art. 305¹ kc nieruchomości można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy, który zamierza wybudować lub którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w art. 49 §1 kc prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń. Ustanowienia służebności może także żądać właściciel nieruchomości.

- przepisy kodeksu cywilnego dotyczące służebności przesyłu weszły w życie z dniem 3 sierpnia 2008 r., natomiast do tego dnia do służebności odpowiadających treści służebności przesyłu należało stosować ogólne przepisy o służebnościach gruntowych¹.

- uczestnik postępowania wnosząc o oddalenie wniosku podniósł między innymi zarzut zasiedzenia służebności, dlatego na początku rozważań należy ustalić zasadność tego zarzutu, gdyż w przypadku kiedy doszło już do zasiedzenia służebności wniosek podlegał oddaleniu, albowiem nie można ustanowić prawa, które już istnieje.

-do zasiedzenia służebności przesyłu zastosowanie znajdują – zgodnie z art. 305⁴ kc przepisy dotyczące zasiedzenia służebności gruntowej; jak wynika z treści art. 292 kc służebność gruntowa może być nabyta przez zasiedzenie, gdy polega ona na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia, natomiast w myśl art. 172 k.c. posiadacz nieruchomości nie będący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada nieruchomość nieprzerwanie od lat dwudziestu jako posiadacz samoistny, chyba że uzyskał posiadanie w złej wierze (zasiedzenie), a po upływie lat trzydziestu posiadacz nieruchomości nabywa jej własność, choćby uzyskał posiadanie w złej wierze (§ 2 powyższego artykułu); możliwe jest zatem zasiedzenie służebności, o ile polega ona na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia², zaś istnienie takich urządzeń i korzystanie z nich przez uczestnika i jego poprzedników prawnych było pomiędzy stronami bezsporne; strony nie kwestionowały, że od czasów powojennych przez przedmiotowe działki przebiega napowietrzna linia energetyczna, którą przesyłana jest energia elektryczna; z dokumentów dołączonych przez uczestnika wynika, że urządzenia przesyłowe znajdowały się na działkach objętych wnioskiem **co najmniej od 1968 roku** (zrozumiałym jest, że uczestnik nie jest w stanie przedstawić dokumentacji dotyczącej posadowienia tych urządzeń przed 1945 rokiem);

-kolejną przesłanką ustalenia, czy doszło do zasiedzenia przedmiotowej nieruchomości (i w jakiej dacie) jest ustalenie, czy uczestnik postępowania działał w dobrej, czy złej wierze, przy czym zgodnie z art. 7 k.c. jeżeli ustawa uzależnia skutki prawne od dobrej lub złej wiary, domniemywa się istnienie dobrej wiary;

-wnioskodawcy podnieśli, że uczestnik postępowania posiadał służebność w złej wierze, lecz okoliczności tej nie udowodnili; wykazanie bowiem, iż uczestnik postępowania rozpoczął korzystanie z trwałego i widocznego urządzenia na nieruchomości wnioskodawców w złej wierze wymagałoby wykazania, iż uczestnik postępowania dokonał tego bądź w ogóle bez podstawy prawnej, bądź z naruszeniem obowiązujących wówczas norm prawnych; ponieważ wnioskodawcy okoliczności powyższych nie wykazali, należało uznać, że uczestnik postępowania korzystał z sieci elektroenergetycznej na nieruchomości wnioskodawców w dobrej wierze; -wskazać należy, że linia energetyczna przebiegająca przez działki należące obecnie do wnioskodawców została wybudowana jeszcze przed rokiem 1945, zaś jej przejście i rozpoczęcie korzystania z tej linii nastąpiło na podstawie decyzji powołującej z dniem 25 sierpnia 1945 roku (...), które przejęło wszelkie prawa i obowiązki firm (...) działających na terenach obecnego D.; tym samym w niniejszej sprawie nie znajdzie zastosowania stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 25 listopada 2008 r. (II CSK 346/08), zgodnie z którym zajęcie cudzej nieruchomości i umieszczenie na niej urządzeń energetycznych bez uzyskania tytułu jest tożsame ze złą wiarą, gdyż urządzenia te nie zostały umieszczone na działkach przez uczestnika, lecz istniały jeszcze przed rokiem 1945.

-dlatego też wobec niewykazania przez wnioskodawcę istnienia złej wiary - termin zasiedzenia w niniejszej sprawie wynosi 20 lat.

-kolejną okolicznością istotną w niniejszej sprawie jest ustalenie od jakiej daty należy liczyć bieg okresu zmierzającego do zasiedzenia służebności, co pozwoli na ustalenie, czy i kiedy to zasiedzenie służebności nastąpiło;

-wskazać należy, że na ustalenie daty rozpoczęcia biegu okresu skutkującego zasiedzeniem służebności wpływ będą miały przekształcenia własnościowe po stronie uczestnika postępowania; uczestnik wykazał, że po wojnie nastąpiło przejście majątku (...)i utworzenie (...), następnie na skutek przekształceń (które zostały wykazane dołączonymi do akt sprawy dokumentami) powstało w 1988r. w wyniku podziału (...)min. przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...)w W., które z dniem 20 VII 1993r. zostało przekształcone w jednoosobową spółkę akcyjną Skarbu Państwa o nazwie Zakład (...) Spółka Akcyjnaz siedzibą w W., spółka wstąpiła we wszystkie prawa i obowiązki Zakładu (...); z kolei w 2004r. nastąpiło połączenie poprzez przeniesienie całych majątków spółek: (...) SA, (...) SA, (...) SA, (...) SA na spółkę: Zakład (...) SA, która następnie zmieniła nazwę na (...) SA, od 30.12.2008r. – (...) SA, a od 01.09.2011r. – (...) SA, który jako spółka przejmująca wstąpił we wszystkie prawa i obowiązki Zakładu (...) SA.

-pamiętać należy, że w okresie przed wejściem w życie nowelizacji kodeksu cywilnego (dokonanej ustawą z dnia 31 stycznia 1989 r. - Dz. U. z 1989 r., Nr 3, poz. 11), znoszącej zasadę tzw. jednolitej własności państwowej, czyli przed dniem 1 lutego 1989 r., państwowe osoby prawne (w tym przedsiębiorstwa państwowe) wykonywały uprawnienia związane z własnością nieruchomości wprawdzie we własnym imieniu, ale na rzecz Skarbu Państwa, jako jedyne go dysponenta własności państwowej;dlatego też przyjąć należy, że skutki prawne związane z posiadaniem samoistnym w tamtym okresie przez przedsiębiorstwo państwowe nieruchomości mogły powstać tylko na rzecz Skarbu Państwa, a nie na rzecz tego przedsiębiorstwa. Z tego też względu, jak to stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 grudnia 2009 r. (sygn. akt IV CSK 291/09) przedsiębiorstwa państwowego nie można uznać w okresie do 1 lutego 1989 r. za samoistnego posiadacza nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności gruntowej (art. 352 k.c.). Tym samym niedopuszczalne jest zaliczanie posiadania przez przedsiębiorstwo państwowe wykonywanego przed tą datą do okresu potrzebnego do nabycia służebności przez zasiedzenie przez następcę prawnego tego przedsiębiorstwa i w niniejszej sprawie bieg okresu zasiedzenia **należało liczyć od dnia 1 lutego 1989r.**;tak więc zasiedzenie przez uczestnika służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu nastąpiło z dniem **1 lutego 2009r.**, a tym samym zasiedzenie nastąpiło przed wezwaniem przez wnioskodawców uczestnika postępowania do ustanowienia służebności przesyłu i zapłaty wynagrodzenia, a także przed złożeniem przedmiotowego wniosku do Sądu.

- konsekwencją oddalenia wniosku w zakresie ustanowienia służebności przesyłu z uwagi na stwierdzenie zasiedzenia tej służebności było także oddalenie wniosku w zakresie wynagrodzenia za ustanowienie służebności, gdyż zasiedzenie służebności jest bezpłatnym nabyciem prawa służebności (a tym samym przedsiębiorstwo uzyskuje uprawnienie do korzystania z cudzego gruntu w zakresie służebności przesyłu bez konieczności wypłacenia właścicielowi nieruchomości wynagrodzenia).

W apelacji wnioskodawcy zarzucili :

1. błąd w ustaleniach faktycznych przez przyjęcie, że uczestnik posiada tytuł prawny w postaci służebności przesyłu, skoro nie przedstawiono dowodów, że służebność ta została mu przekazana przez jego poprzednika prawnego;

2. naruszenie prawa materialnego, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, a mianowicie :

- art. 292 kc przez nieprawidłową wykładnię, co doprowadziło do przyjęcia zasiedzenia służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu;

- art. 285 kc przez zastosowanie wykładni rozszerzającej, co doprowadziło do formułowania przepisów z pominięciem ich językowej treści, a w konsekwencji przyjęcia zasiedzenia służebności;

- art. 305(1) kc przez jego niezastosowanie i przyjęcie zasiedzenia służebności przez uczestnika, gdy wniosek dotyczył ustanowienia służebności na jego rzecz;

- art. 3 kc przez jego niezastosowanie, ponieważ bieg terminu zasiedzenia biegnie dopiero od 3 sierpnia 2008 r., czyli od dnia ustanowienia tego prawa;

- art. 5 kc przez uwzględnienie zarzutu zasiedzenia, gdy tymczasem jest on sprzeczny z zasadami współzycia społecznego i zmierza do obejścia prawa, które zostało ustanowione dopiero w dniu 3 sierpnia 2008 r.;

3. naruszenie przepisów postępowania przez nierozpoznanie istoty sprawy wobec braku ustaleń co do zakresu służebności, jej treści oraz należnego wynagrodzenia.

Wskazując na powyższe wnieśli o zmianę zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie wniosku lub jego uchylenie i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja nie podlega uwzględnieniu.

Przyjmując bezsporne w istocie ustalenia faktyczne sądu pierwszej instancji za swoje, Sąd Okręgowy podziela – co do zasady - stanowisko tego sądu o nabyciu przez uczestnika postępowania służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu przez zasiedzenie, wskazując dodatkowo także na inne kwestie: - służebność przesyłu może być nabyta przez przedsiębiorcę przesyłowego w drodze zasiedzenia, zgodnie bowiem z art. 352 § 1 kc, kto faktycznie korzysta z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności, jest posiadaczem służebności; warunkiem zasiedzenia służebności przesyłu jest korzystanie przez przedsiębiorcę przesyłowego z trwałego i widocznego urządzenia; nie ma zatem przeszkód do uznania przedsiębiorcy, który korzysta z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności przesyłu, a nie ma tytułu prawnego do władania tą nieruchomością, za posiadacza takiej służebności; co istotne Sąd Najwyższy dopuszczał taką możliwość jeszcze przed nowelizacją kodeksu cywilnego, dokonaną ustawą z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw, która wprowadziła do polskiego systemu prawnego służebność przesyłu / np. postanowienie SN z dnia 4 października 2006 r., II CSK11/06 czy wyrok SN z dnia 31 maja 2006 r. IV CSK 149/05 /, uchwała z dnia 22 maja 2013 r. III CZP 18/13, **przy czym z reguły przedsiębiorca - posiadacz służebności przesyłu jest uznawany za posiadacza służebności w złej wierze** / uchwała SN z dnia 17 czerwca 2005 r. , III CZP 29/05, wyrok SN z dnia 29 stycznia 2008 r., IV CSK 410/07/; wprawdzie w orzecznictwie prezentowany jest także

pogląd, że państwowe osoby prawne, które w okresie przed dniem 31 stycznia 1989 r., w wyniku realizacji inwestycji przesyłowych, przebiegających przez nieruchomości nie należące do przedsiębiorstwa przesyłowego, co do których wydane były decyzje administracyjne o przebiegu linii przesyłowej i pozwolenia

budowlane, objęły w dobrej wierze posiadanie służebności, jako korzystanie z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści tej służebności, przy czym podstawowe znaczenie w tej mierze przypisuje się decyzji administracyjnej wydanej na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczenia nieruchomości, **jednak wobec bezspornej okoliczności, że linia została wybudowana przed 1945 r., kwestia ta była bez znaczenia**; ponadto w uchwale z dnia 7 października 2008 r. III CZP 89/08 wskazano, że przed ustawowym uregulowaniem służebności przesyłu / art. 305(1) – 305(4) kc / dopuszczalne było nabycie w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu w ruchu przedsiębiorstwa; trzeba także podkreślić, że skoro powołana wyżej ustawa nie zawiera przepisów przejściowych, m. in. w zakresie zasiedzenia służebności przesyłu, to należy przyjąć, że jeżeli termin prowadzący do zasiedzenia służebności upłynął przed dniem 3 sierpnia 2008 r. / czyli przed wejściem w życie ustawy z dnia 30 maja

2008 r. /, to sąd stwierdzi nabycie służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu, jeżeli zaś po tej dacie - sąd stwierdzi zasiedzenie służebności przesyłu;

-jednak służebność o określonej treści zostaje nabyta z mocy prawa po upływie wyznaczonego stosownym przepisem okresu korzystania z tego prawa, a zatem niezbędnym jest ustalenie **daty początkowej tego okresu**, ponieważ nabycie służebności przez zasiedzenie następuje z końcem dnia, który swoją datą odpowiada terminowi nabycia posiadania

/ art. 112 kc w zw. z art. 172 kc /; ponadto należy przypomnieć, że stwierdzenie zasiedzenia następuje na rzecz osoby będącej **posiadaczem w chwili upływu terminu zasiedzenia**, dlatego niezbędnym jest ustalenie dnia, w którym doszło do nabycia zasiedzenia służebności celem oceny, czy uczestnik może ewentualnie korzystać z doliczenia okresu posiadania w rozumieniu przepisu art. 176 kc, czy też miało miejsce skuteczne przeniesienie na uczestnika uzyskanego wcześniej w drodze zasiedzenia przez jednego z poprzedników prawnych, ograniczonego prawa rzeczowego o treści odpowiadającej służebności przesyłu / art. 245(1) kc; - w niniejszej sprawie bezspornym było, że linie (...)zostały wybudowane przed 1945 r., a w roku 1977 przeprowadzono kapitalny remont tych linii oraz stacji transformatorowej - czego skarżący nie negują - dlatego w ocenie Sądu Okręgowego **najpóźniej od dnia 31 grudnia 1977 r.** rozpoczął bieg 30 letni - przy przyjęciu złej wiary - termin zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu, który upłynął w dniu **31 grudnia 2007 r.**, i z tym właśnie dniem nastąpiło nabycie przez (...) SA, która powstała w maju 2004 r., służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu, której następcą obecnie jest (...) SA; trzeba podkreślić, że bez względu na obowiązującą do dnia 1 lutego 1989 r. zasadę jednolitej własności państwowej, obecne orzecznictwo Sądu Najwyższego dopuszcza możliwość zaliczenia na podstawie przepisu art. 176 § 1 kc przez osobę prawną, która przed dniem 1 lutego 1989 r. miała status państwowej osoby prawnej, do okresu posiadania po tej dacie również posiadanie Skarbu Państwa przed dniem 1 lutego 1989 r., jeżeli w tym czasie nastąpiło przeniesienie posiadania, które rozciąga się na rzecz wraz z jej częściami składowymi, w tym także prawami; / post. SN z dnia 9 lutego 2012 r. III CZP 93/11, post. SN z dnia 25 stycznia 2006 r. I CSK 11/05, post. z dnia 10 kwietnia 2008 r. IV CSK 21/08 /; - w okresie gdy przedmiotowa linia przesyłowa stanowiła zatem własność Skarbu Państwa, korzystanie przez poprzedników prawnych uczestnika postępowania z nieruchomości wnioskodawcy / jego poprzedników / w sposób odpowiadający służebności przesyłu, stanowiło posiadanie odbywające się na rzecz Skarbu Państwa, ale działającego, co istotne, w ramach **dominium**, a nie **imperium**, a zatem bieg terminu zasiedzenia na rzecz Skarbu Państwa nie ulegał zawieszeniu z powodu siły wyższej; stąd też nabycie przez zasiedzenie służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu mogło nastąpić na rzecz Skarbu Państwa, a skoro taka sytuacja w niniejszej sprawie miała miejsce, to każdy kolejny posiadacz mógł doliczyć do swojego posiadania / art. 176 § 1 kc w zw. z art. 292 kc / okres posiadania przez Skarb Państwa / postanowienie SN z dnia 17 grudnia 2008 r. I CSK 171/08 /; dlatego też uczestnik postępowania jako kolejny następca Skarbu Państwa, nabywając przedmiotową linię przesyłową znajdującą się na nieruchomościach wnioskodawców, nabył także przysługujące jej poprzednikom prawnym uprawnienie z tytułu powyższej służebności

gruntowej odpowiadającej służebności przesyłu / uchwała SN z dnia 22 października 2009 r. III CZP 70/09, postanowienie SN z dnia 17 grudnia 2008 r. I CSK 171/08 /;

- skoro zatem uczestnik wykazał, że w dniu **31 grudnia 1977 r.** istniały już linie przesyłowe należące wcześniej do jego poprzedników, a obecnie do niego, która była i jest nieprzerwanie eksploatowana, to termin zasiedzenia - przy przyjęciu złej wiary - upłynął w dniu **31 grudnia 2007 r.**; dlatego też jeżeli uczestnik zasiedział służebność gruntową o treści odpowiadającej służebności przesyłu, to nie jest możliwe ustanowienie tej służebności, ponieważ ona już istnieje; zasiedzenie jest pierwotnym sposobem nabycia własności, a w takiej sytuacji nabycie własności rzeczy przez posiadacza kosztem właściciela jest w razie ziszczenia się przesłanek zasiedzenia usprawiedliwione ochroną porządku publicznego, co prowadzi do uznania przepisów o zasiedzeniu, mimo że nie przewidują one dla właściciela rekompensaty utraconej własności, za zgodne z art. 31 ust. 3 Konstytucji / tak wyrok SN z dnia 12 stycznia 2012 r. II CSK 258/11 /; uwagi te prowadzą zatem do wniosku, że osobie, której nieruchomości została obciążona taką służebnością wskutek jej zasiedzenia, nie przysługuje roszczenie o wynagrodzenie za ustanowienie służebności ani też wynagrodzenie odnośnie tej służebności za okres od chwili zasiedzenia;

-z tych przyczyn dalsze zarzuty apelacji dotyczące naruszenia przepisów prawa materialnego oraz procesowego, co doprowadziło do błędnego według skarżących uznania zarzutu uczestnika o nabyciu służebności przez zasiedzenie, są bezzasadne, ponieważ w istocie sprowadzają się one do swobodnych i dowolnych dywagacji odnośnie trafności stanowiska sądu pierwszej instancji, które to zarzuty z uwagi na fakt stwierdzenia zasiedzenia nie mogą mieć obecnie żadnego znaczenia dla zapadłego rozstrzygnięcia; - także uwagi skarżących odnośnie braku wskazania nieruchomości władnącej są nieuprawnione, ponieważ w przypadku służebności przesyłu nie należy odnosić się do tej kategorii z uwagi na to, że taka służebność - w przeciwieństwie do służebności gruntowej - nie jest związana z nieruchomością, lecz ma jedynie umożliwić korzystanie z urządzeń przesyłowych, a zatem jest korzystaniem z prawa; - pogląd skarżących, że bieg terminu zasiedzenia może rozpocząć się najwcześniej z dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej kodeks cywilny i wprowadzającej do niego instytucję służebności przesyłu, czyli od dnia 3 sierpnia 2008 r., jest odosobniony, ponieważ orzecznictwo sądowe raczej optuje za zaliczeniem do tego terminu także okresu przed wejściem w życie powyższej ustawy.

Wobec powyższego apelacja jako pozbawiona uzasadnionych podstaw została oddalona / art. 385 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc /.

1

2 tak postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2008 roku (III CSK 73/08)